

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

(Τι άπαντούν οι κ. κ. Γεώρ. Κονδύλης και Άνδρ. Μιχαλακόπουλος).

Πώς έκέρδισε τα πρώτα του χρήματα ο πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Γ. Κονδύλης; Για να το εξακριβώση κανείς αυτό, για να προσεγγίση και ν' απαρχολήση τόν κ. πρόεδρον της Κυβερνήσεως, πολυάσχολος καθώς είνε τας ημέρας αίας, άπαιτούνται κόποι και μόχθοι. Τό πράγμα δέν ήτο—όμολογώ—καθόλου ευκόλο Σήμερα είνε τό πιο σημαντικό πολιτικό πρόσωπο. Ο κ. Πρωθυπουργός είνε αυτή την περίοδο παραφορτωμένος με σοβαρά καθήκοντα και με μεγάλας εϋθύνας. Νά του ζητήση, λοιπόν, συνέντευξι κανείς, ειδικά για την έρευνα του «Μπουκέτου», διέτρεχε τόν κίνδυνον να προκαλέση μάλλον τούς... κεραυνούς του κ. προέδρου. 'Όστόσο έτολήσαμε...

Η έρώτησίς μας, όχι μόνο δέν εξέφρασε τόν κ. πρόεδρο, αλλά και τόν ευχαρίστησε. Ο στρατηγός κ. Κονδύλης δέν κρύβει την καταγωγή του. Και στους φίλους του και στους δημοσιογράφους τονίζει με ύπερηφάνειαν ότι καταγόται από ένα μικρό χωριό της Εύρωπας, τόν Προυσό, και ότι ξεκίνησε από τα πιο πτωχά λαϊκά στρώματα, για ν' άνεβη στα ύψατα αξιωμάτων της πολιτικής. Πολύ δικαίως γ' αυτό δηλώνει ότι ή εξέλιξις του δέν είνε τυχαία.

Πριν μάς άπαντήση ο κ. πρόεδρος μάς ειπε χαριτολογώντας:

— Πώς έκέρδισα τα πρώτα μου χρήματα; Άλλά εντι, γιατί αυτή ή έρώτησις; Με φαντάζεσθε για πλούσιον; Άν εντι έτσι, άδικα γάνετε τόν κόπο σας, γιατί ποτέ δέν υπήρξα πλούσιος, ούτε έχω χρήματα.

Άν και ήταν πτωχό—γιατί ο κ. Κονδύλης άστειεύσταν άπλωσ—του έξηγήσαμε ότι κάνουμε μια άδωα δημοσιογραφική έρευνα για τό «Μπουκέτου», στην όποια με καιλώσασθαι και προθυμία έδέχτηκαν ν' άπαντήσουν, μέχρι τή; στιγμής, όλοι σχεδόν οι πολιτικοί άρχηγοι και οι κορυφαίοι διανοούμενοι.

— Τότε, μάς λέγει ο κ. Κονδύλης, θα σάς άπαντήσω κι' εγώ.

Η ιστορία μου είνε πολύ άπλη. Άρχισα τό στάδιο μου και έμπήκα...άποκλος...ζωή...έθελοντής στρατιώτης. Μετά τής σπουδής μου στό Γυμνάσιο, έβλεπα ότι τα πτωχικά οικονομικά του σπιτιού μας δέν μου έπέτρεπαν να συνεχίσω να σπουδάσω. Πόθος μου ήταν να γίνω αξιωματικός, άφου εισέλθω εις την Σχολήν τών Ευέλτιδων, διότι με έδελγε τό στρατιωτικόν έπάγγελμα. Εθισκόμθα, άλλωστε, τότε εις την έποχην τής έκπληρώσεως τών εθνικών ιδανικών, τής ήθολογώσεως τών ύποδούλων αδελφών και κάθε νέος έπιλοδοούσε να προσφέρη ό, τι ήμπορούσε εις τόν ιερών εθνικόν άγώνα. Τis ευγενείς αυτές φιλοδοξίες τής ελπι κι' εγώ, σε μεγάλο βαθμό άνεπτυγμένες. Έσκιρτούσε ή ψυχή μου από άνέκφραστη χαρά και αγαλλίασι, όταν έσκεπτόμουν δι ήμφορούσα να ύπηρετήσω ως αξιωματικός υπό τα τέμια και δοξασμένα Έλληνικά όπλα. Άνυστοχού ή "εϋτυχώς δέν έπρόκειτο ν' άρχισω τό στάδιο μου ως αξιωματικός. Τό σπiti μου, σάς έπαναλαμβάνω, ήταν πολύ πτωχό, συγγενή πλοοσιο ή άλλο ισχυρό πρσιστάτ ήν ειχα, στό χωριό μου επίσης ήσαν όλοι πτωχοι και έτσι εύρέθηκα ύποχρεωμένος να παραιτηθώ άκουσίως από την ιδέα να δώσω έξετάσεις για την Σχολή τών Ευέλτιδων. 'Ο πόθος μου όμως να ύπηρετήσω υπό τα Έλληνικά όπλα

και να διαθέσω τις δυνάμεις μου για την άπολύτρωσι τών ύποδούλων αδελφών μας ήταν μεγάλος. Άπό τόν πόθο αυτό κανείς δέν ήμπορούσε να με έξαναγκάση να παραιτηθώ. Γι' αυτό και όταν ειδα ότι ήταν άδύνατο να συνεχίσω τις σπουδές μου, άν και είχα έπίδοσι μεγάλη στο Γυμνάσιο, άπεφάσισα να καταταγώ έθελοντής στο στρατό. Έπήγα, λοιπόν, έθελοντής στρατιώτης εις ήλικίαν δέκα όκτώ ετών και από εκεί έπήρα τόν πρώτο μου μισθό.

— Και πόσος ήταν; διακόπιμεν τόν κ. πρόεδρο.

— Μην τα ρωτάτε... Χιλιάδες δραχμές!... Έπήρα 40 λεπτά στο τέλος του μηνός! Άλλά σάς ειπα ότι δέν έπήγα για να έξασφαλίσω τη ζωή μου στο στρατό. Έπήγα από έρωτα. Είχα ένα άνώτερο ιδανικό και εις τό ιδανικό έκεινο όφείλω την μετέπειτα σταδιοδρομία μου.

— Έξακολουθήσατε για πολύ καιρό να παίρνετε μισθό σαράντα λεπτά;

— Όλο τό διάστημα που ήμουν άπλος στρατιώτης. Όταν έγινε βαθμοφόρος, δέν μετρούσα πλέον τόν μισθό μου σε δέκαρες, αλλά σε δραχμές. 'Ός βαθμοφόρος διέθετα τόν μισθό μου σε βιβλία. Άγίατα διαρκώς βιβλία, τα όποια και εδίδαβα αλόηως. Έπι τή ευκαιρία αυτή σάς λέγω ότι μετά τό στρατιωτικό άγαπούσα τα βιβλία.

— Και ποια βιβλία εδιδάβατε, κυριώς;

— Ιστορικά, γιατί ένόμισα και νομίζω ότι ή μόν μελέτη της Έλληνικής ιστορίας μορφώνει εθνικούς χαρακτήρες, ή δε μελέτη της ιστορίας τών άλλων εθνών διαπαιδαγωγεί άριστα τούς ανθρώπους. Μελετών την ιστορίαν διδάσκειαι να εμπνεύσαι από τας αγαθής πράξεις και να επιδιώκεις να μιμηθής τούς καλούς πολιτικούς και στρατιωτικούς ήγέτας ή ν' άποφύγεις τας όλεθρίας πράξεις κακών άρχηγών.

Βλέποντας ότι άρκετα και πολλά ένδιαφέροντα μάς ειπε ο κ. πρόεδρος, σκεπτόμθα να μη του ύποβάλωμεν άλλην έρώτησιν. Άλλά μάς έρχεται ως πειρασμός να τόν έρωτήσουμε:

— Άλλα χρήματα, εκτός από τούς μισθούς σας στο στρατεύμα, έκέρδισατε εργαζόμενοι, κ. πρόεδρε;

— Βέβαια. Όταν άκόμη ήμουν βαθμοφόρος, έκανα κάποτε τόν ελληνοδιδάκαλο σε Βουλγάρους! Ηδβα τότε να κάτω μεγάλην προμήθειαν βιβλίων και άφου μου εδόθηκε ή ευκαιρία έκανα και τόν ελληνοδιδάκαλο.

Ο άρχηγός τών Συντηρητικόν κ. Άνδρ. Μιχαλακόπουλος δέν θέλει να μάς ειπή πολλά πράγματα. Εινε ολιγόλογος, αλλά δέν μάς άρνεϊται να μάς έξηγήση πώς απέκτησε τα πρώτα του χρήματα.

— Εάν έκέρδισα χρήματα, μάς λέγει, ως φοιτητής δέν ένθυμούμαι. Συστηματικώς όμως άρχισα να κερδίζω χρήματα ως δικηγόρος εις τες Πάτρας. Άπό τό δικηγορικόν επάγγελμα έμεινε πολύ ευχαριστημένος.

Πραγματικά, ο κ. Μιχαλακόπουλος ειχε μεγάλη επιτυχία ως δικηγόρος και ήταν περιζήτητος.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΧΕΣ: Άλλες άπαντήσεις.

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

Υπάρχουν και σήμερα έρημιτες.

Ένας από αυτούς, στο Γκίσιουκ του Νόρφολκ, κατοικει μέσα σε τέσσερες γυμνοές τούχους. Τό ένδιαίτημά του αυτό δέν έχει ούτε στέγη, ούτε πάτωμα και τόν χειμώνα για να ζσταθ ή άνάβει φωτιά μέσα σ' ένα σιδερένιο κάδο.

Η άπόστασι από τό μέτωπο ως τό σαγόνι κι' από τόν καρπό τού χειρού ως τό νύχι τού μεγαλύτερου δακτύλου είνε δέκα φορές μικρότερη, από τό άνάστημα τού άνθρώπου.

καταλάβαινε τίποτε άπ' την άρρώστεια της. Μά κι' ο Φρανσισκ δέν κατόρθωσε να κάνει τίποτε.

Έντομεταξύ οι Σκοτσέζοι ετοιμαζόντουσαν για την έορτή της στέφως του Ιάκωβου και τής Μαγδαληνής. 'Ο άερας άντηχούσε από κύμβαλα και βιολιά. Κοντά στο κρεββάτι της βασιλείσσης, ειχαν τοποθετήσει τό φορέμα τής στέφως, που ήταν όλοκληρο άσημένιο και κεντημένο με μαργαριτάρια, ρουμπίνια, και διαμάντια...

Μά εκείνη ουλογιζόταν την προφητία που της ειχε κάνει κάποτε ο περιφημος μάγος Νοστράδαμος: «Δέν θ' άποκτήσης ποτέ παιδιά και θα πεθάνεις σε μια χώρα μακρινή και άγρια».

Τού κάκου ο σίξνός της προσπαθούσε να τή διασκεδάσει. Τά όρατα της μάτια δέν χαμογέλοσαν πειά.

Και τό πρωί της ημέρας της στέφως της, με τούς πρώτους χαμόσους ήχους τών σημάτων, ή μικροϋλα νεράδα του πάγου του Σαμπό πέθανε. Τό άσημένιο φορέμα με τα ρουμπίνια, τα διαμάντια και τα μαργαριτάρια που θά τή στολίσε βασιλίσα, τή στολίσε πεθαμμένη..

Ειχε ζήσει ή φροχούλα τό δνειρό της, μά τό ειχε πληρώσει με τή ζωή της...